

Στο περιοδικό 'New Idea' υπάρχει ένα αφιέρωμα με θέμα τις πολλαπλές αλλά και περίεργες εξαφανίσεις κοριτσιών από την περιοχή του Νιούκαστλ. Η αστυνομία δείχνει αποφασισμένη να διαλευκάνει το μυστήριο αυτό και να βοηθήσει τις οικογένειες των χαμένων αυτών κοριτσιών να βρουν επιτέλους λίγη ηρεμία.

Στο πάνω μέρος του δισέλιδου αφιερώματος ματώνει η καρδιά αντικρίζοντας τα χαμογελαστά πρόσωπα νεαρών, πανέμορφων κοριτσιών που έχουν εξαφανιστεί κυρίως τις χρονιές 1978 και 1979.

Άξιο απορίας είναι το γεγονός ότι οι εξαφανίσεις έχουν σημειωθεί στην έβδομη μεγαλύτερη πόλη της Αυστραλίας. "Η περιοχή περιστοιχίζεται από δασώδη έκταση", δήλωσε ο αστυνομικός επιθεωρητής, "πράγμα που κάνει δύσκολες τις έρευνές μας για ανεύρεση εξαφανισμένων κοριτσιών. Έχει δοθεί μεγάλη δημοσιότητα σε αυτά τα εγκλήματα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η περιοχή αυτή έχει μεγαλύτερη εγκληματικότητα από κάποιες άλλες περιοχές".

Αισθάνεται όμως πεπεισμένος ότι τελικά η αστυνομία θα βρει την άκρη του νήματος κάποια στιγμή. "Οι υποθέσεις αυτές δεν πρόκειται να κλείσουν... Πιστεύουμε ότι υπάρχουν άτομα εκεί έξω που μπορούν να μας δώσουν πληροφορίες".

Οι οικογένειες των εξαφανισμένων αυτών κοριτσιών, έχουν ένα κοινό δεσμό: τον πόνο για το χαμό των κοριτσιών τους...

Η κα Πέγκυ Κοτέβσκι, κάθε χρόνο στα γενέθλια της κόρης της φτιάχνει το καθιερωμένο γλυκό. Η κόρη της Γκορντάνα, μια πανέμορφη κοπέλα εξαφανίστηκε πριν 15 χρόνια, σε ηλικία 16 ετών.

"Ακόμα την σκέφτομαι, συνέχεια. Ο πόνος δεν φεύγει όσα χρόνια και αν έχουν περάσει. Το σώμα της Γκορντάνα δεν βρέθηκε ποτέ, παρόλο που η αστυνομία πιστεύει ότι

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

Δυστυχώς η Γκορντάνα είναι ένα από τα κορίτσια που βίωσαν έναν τρομερό εφιάλτη στην περιοχή του Νιούκαστλ. Τα σώματα των κοριτσιών δεν βρέθηκαν ποτέ, οι απαγωγείς δεν συνελήφθησαν και ίσως βρίσκονται και κινούνται ανάμεσά μας.

Οι οικογένειες βιώνουν ένα καθημερινό δράμα, μια καθημερινή αγωνία για ένα τηλεφώνημα που δεν γίνεται ποτέ. Τα χρόνια περνάνε, ο πόνος όμως δεν έχει φύγει ούτε μια στιγμή από την καρδιά αυτών των μανάδων.

Κάποια στιγμή η αστυνομία ενημερώθηκε ότι στην περιοχή ζούσε και

διαρκή αγωνία για την τύχη του παιδιού της. Η εξαφάνιση παιδιών είναι ένα παγκόσμιο, καθημερινό κοινωνικό φαινόμενο και αφορά όλους μας. Πριν λίγες μέρες διάβασα την είδηση ότι στην Τουρκία τους πρώτους πέντε μήνες αυτού του έτους χάθηκαν 645 παιδιά. Τεράστια αύξηση, σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά που εξαφανίστηκαν 528 και 210 παιδιά το 2007.

Πρέπει να ενώσουμε όλοι τις δυνάμεις μας για να βρουν όλα τα παιδιά το δρόμο της επιστροφής στο σπίτι τους. Πρέπει να ευαισθητοποιηθούν όλοι οι φορείς για την πάταξη αυτού του φοβερού εγκλήματος που δημιουργεί πληγές στην κοινωνία μας που αιμορραγούν διαρκώς.

Δεν είμαστε σε θέση να ψελλίσουμε τίποτα περισσότερο από λόγια ελπίδας σε μια μάνα που έχει χάσει το παιδί της. Ο πόνος της ε-

“Μην με λησμόνει”

δεν ζει. Την έκλεψαν την ώρα που πήγαινε στη θεία της, στις 24 Νοεμβρίου 1994. Είχε κάνει μερικά ψώνια στο Charlestown. Μάρτυρες επιβεβαιώνουν ότι άκουσαν τις φωνές της και νεαρούς άνδρες να την βάζουν μέσα σε ένα αυτοκίνητο. Τα ψώνια και το πορτοφόλι της κόρης μου βρέθηκαν λίγα μέτρα μακριά από το σπίτι της θείας της".

Στις αρχές του έτους, η αστυνομία άνοιξε για άλλη μια φορά το φάκελο της Γκορντάνα με την ελπίδα ότι είχαν βρει στοιχεία που θα τους οδηγούσαν στην διαλεύκανση του μυστηρίου της εξαφάνισης της άτυχης νεαρής κοπέλας.

Για άλλη μια φορά όμως η κα Πέγκυ αισθάνθηκε τη γη να χάνεται κάτω από τα πόδια της... Ακόμη μια απογοήτευση... Οι έρευνες για άλλη μια φορά δεν οδήγησαν πουθενά. "Ζω με την ελπίδα ότι κάποια μέρα θα μάθω τί απέγινε το παιδί μου"...

εργαζόταν ένας κατά συρροή δολοφόνος εκείνη την εποχή. Όταν του ζήτησαν να καταθέσει, δεν δίστασε να κοιτάξει τις μανάδες αυτές στα μάτια και να ισχυριστεί με πάθος: "Μπορώ να σας κοιτάξω στα μάτια και να σας πω ότι δεν έχω καμιά σχέση με το χαμό των παιδιών σας".

Η κα Μπεθ όμως δεν πείσθηκε. "Όταν με κοίταξε αυτός ο άνθρωπος μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου ήταν σαν να με κοιτούσε μια αφηνιασμένη τίγρη. Τί αξιοπιστία μπορεί να έχει ένας δολοφόνος σαν κι αυτόν; Είμαι 82 χρονών και έχει ήδη αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για μένα. Πριν κλείσω τα μάτια μου θα ήθελα να μάθω τί απέγινε η κόρη μου".

Δεν υπάρχουν λόγια να περιγράψουν τον πόνο αυτών των οικογενειών. Δεν υπάρχουν λόγια παρηγοριάς σε μια μάνα που ζει σε μια

ξαφάνισης ενός παιδιού είναι αβάσταχτος γι' αυτές της οικογένειες... Μόνο ένα μικροσκοπικό λουλούδι, το ξόρκι της λησμονιάς..

"Μη με λησμόνει" σε όλες τις μανάδες που ζουν το δράμα της εξαφάνισης ενός παιδιού γιατί η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία.

Απολαύστε το ανέκδοτο:

Ο σύζυγος και η σύζυγος έχουν έναν καβγά στην ημέρα της 40κοστής επέτειου γάμου τους!

Ο σύζυγος ουρλιάζει:

- Όταν θα πεθάνεις, θα σου βάλω μία ταφόπλακα που θα γράφει: "Εδώ κείται η σύζυγός μου: "Κρύα όπως πάντα!"

- Α, ναι; απαντά αυτή. Όταν πεθάνεις εσύ, θα σου βάλω μία ταφόπλακα που θα γράφει: "Εδώ κείται ο σύζυγός μου, σκληρός επιτέλους!"

Μπορούμε να μιλήσουμε για στεγαστικά δάνεια ΟΠΟΥΔΗΠΟΤΕ

Αν ενδιαφέρεστε να

- εκσυγχρονίσετε
- αναχρηματοδοτήσετε
- να αγοράσετε την πρώτη σας κατοικία
- ανακαινίσετε
- επενδύσετε ή

απλά πείτε μου πού και πότε

Peter Koukoulas 0448 466 495

